

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 261.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058884096.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Men, er det vel sømmeligt, at vi paa en saadan Dag blot forlystes ved vemodig Ihukommelse af Guds Helgenes overstandne Trængsler, ved de Glimt af deres Himmelglands, som i Herrens Ord lyner til os gjennem Mørket? Kan det vel gavne os, at de have stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet, bevaret Troen og annammet Ærens uforvisnelige Krone, dersom vi ei selv stride den samme Strid i Guds fulde Rustning? Kan det fryde os ret inderlig at høre den Gjenlyd af frelsde Aanders evige Lovsang, dersom vi ikke selv have det sikkert grundfæstede Haab, engang naar Herren kalder, at samles med dem, blande vor Røst med deres, og i Engles Tungemaal lovsynge Ham, som lever i al Evighed? Nei visselig, og om disse Ting sømmer det sig da at spørge og forske alvorlig. Det gjøre da hver for sig i Stilhed for Guds Aasyn; thi det kan Ingen gjøre for sin Broder; men her i Herrens Huus og Folkets Forsamling, her sømmer det sig at fæste Øie paa det Hele, paa den Menighed, som kalder sig Christi; at eftersee og betænke, om det og lader sig tilsyne, at den hører Ham til, at det er den, som Han kjøbde med sit Blod, om den Troe monne herske, som var Guds Helgenes Skjold mod alle den Ondes gloende Pile, og deres Haabs faste Grundvold, som er Kirkens himmelske Livsaande, om denne Tro bekjendes og ophøies, om den kraftelig teer sig i Kjerlighed og god Gjernings Øvelse og hellig Glæde midt i Bedrøvelse og Trængsel. Ja, I Elskelige, saadanne Betragtninger høre besynderlig til denne Dag; thi vi ere jo samlede for høitidelig at takke den Gud, som fornyede sin Kirke ved Sin Tjener, Morten Luther, som ved ham igjen i Stagen opreiste Ordets skjulde Lys til at lyse for alle dem, som vare i Huset. Nu, visselig, dersom vi kalde det Lys, som udskinnede fra Vittenberg, det sande og rette, dersom vi troe, at Luther og den talrige Skare, som fulgte hans Fodspor, dersom vi troe, at de vandrede i Lyset og vare Lysets Børn og fødtes til Helgenskaren i det Høie, visselig, da maa vi bekjende, at Mørke hviler over Jorderige nu; thi det Lys, i hvilket Fædrene vandrede, om hvilket de vidnede i Liv og Død, at det kunde oplære Verdens Taage og Gravens Nat, det Lys, som skinnede i deres gode Gjerninger til Faderens Priis, det er jo foragtet, forhaanet, forsvundet. Derfor sømmer det sig paa denne Dag at gjøre det sørgelige, men store og vigtige Spørgsmaal: *262 Trænge vi til en Reformation, som den i Luthers Dage?*

og paa dette Spørgsmaal vil jeg, ved den Hellig Aands naadefulde Bistand, svare kortelig og sanddrue.